

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci
žalobkyně: **M. K.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1

k žalobě ze dne 8. 12. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2017, čj. MPSV-
2017/241656-923 ve věci nepřiznání dávky doplatku na bydlení k žádosti ze dne 21. 8. 2017

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Žalobkyni nebyla přiznána dávka hmotné nouze doplatek na bydlení k žádosti ze dne 21. 8. 2017 z důvodu, že užívá byt bez právního titulu.
2. Žalobkyně podala u zdejšího soudu v zákonné lhůtě žalobu z důvodu, že napadené rozhodnutí vychází z nepravdivých důkazů a nerespektuje podmínky zákona, konkrétně § 24 a násl. Uvedla, že je v evidenci úřadu práce, pobírá jen invalidní důchod ve výši 5 622 Kč. Řádně doložila nájemní smlouvu k předmětnému bytu, prodloužení nájemní smlouvy potvrzením o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, když se tvrdí ve smlouvě, že je uzavřena na dobu určitou na 12 měsíců do 30. 11. 2017. Má právo na základní prostředek bydlení a v jejím případě je porušováno základní svobodné právo.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 11. 1. 2018 nejprve zrekapituloval průběh řízení o žádosti a s odkazem na uvedené popřel oprávněnost žaloby se zdůrazněním, že nájemní vztah byl ukončen ke dni 30. 11. 2016, neboť žalobkyni nebyla radou Městského obvodu Ostrava - Jih prodloužena nájemní smlouva ode dne 1. 12. 2016. Navrhl zamítnout žalobu.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 22. 9. 2017, čj. 517819/2017/OOI, kterým byla dle ustanovení § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, nepřiznána dávka doplatek na bydlení. V odůvodnění uvedl, že v čl. III. bodě 3.3 nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014 je uvedeno následující: „Pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit, a pronajímatel nevyzve v této době nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednán na tutéž dobu, na jakou byl ujednán dříve. Smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito.“ Odvolatelce nebyla radou Městského obvodu Ostrava – Jih prodloužena nájemní smlouva ode dne 1. 12. 2016, nájemní vztah tak skončil ke dni 30. 11. 2016. Tříměsíční lhůta pro zaslání výzvy začala běžet dne 1. 12. 2016 a skončila dne 28. 2. 2017. Výzva k vyklizení bytu byla doručena fikcí doručení dne 27. 2. 2017, tj. před uplynutím výše uvedené lhůty, ačkoli si ji fyzicky převzala až dne 4. 3. 2017, jak namítá. Odvolatelka tak ode dne 1. 12. 2016 není nájemcem bytu č. X na adrese A. X v O. – Z. a byt užívá bez právního důvodu. Vzhledem k výše uvedenému jí ode dne 1. 8. 2017 nevzniká nárok na doplatek na bydlení. Odvolatelka v odvolání namítá, že doložila potvrzení o trvání nájemního vztahu, z něhož vyplývá, že tento trvá do 30. 11. 2017. Na základě tohoto potvrzení jí byla vyplácena dávka příspěvek na živobytí. Příspěvek na bydlení neobdržela od února 2017, proto je pro ni přiznání doplatku na bydlení životně důležité, aby mohla uhradit náklady na bydlení.

Domnívá se, že došlo k omylu. Skutečnost, že odvolatelka užívá byt bez právního titulu, nemá vliv na dávku příspěvek na živobytí. Z úřední činnosti odvolací orgán zjistil, že odvolatelka dne 5. 12. 2016 doložila doklad o trvání nájemního vztahu na období od 1. 12. 2016 do 30. 11. 2017, potvrzený pronajímatelem dne 23. 11. 2016. Tuto skutečnost však nelze zohlednit, neboť z další spisové dokumentace jednoznačně vyplývá, že odvolatelce nebyl prodloužen nájemní vztah a zároveň byla vyzvána k vyklizení předmětného bytu, jak je uvedeno výše.

5. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) nepřipustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, pro které by musel rozhodnutí zrušit jako celek.
6. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 8. 2017 žalobkyně podala žádost o doplatek na bydlení a v informacích o užívaném bytu uvedla, že užívá celý byt na adrese O., Z., ulice A. X, číslo bytu X, a doložila nájemní smlouvu uzavřenou dne 24. 11. 2014 mezi ní jako nájemcem a pronajímatelem Statutárním městem Ostrava, Městský obvod Ostrava-Jih, H. x, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, uzavřenou podle § 2235 a násl. občanského zákoníku o obsahu, že nájemní smlouva se sjednává na základě rozhodnutí Rady městského obvodu Ostrava-Jih ze dne 6. 11. 2014, nájem se sjednává na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. V části III. nájemní smlouvy je uvedeno dále, v bodě 3.3., že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit, a pronajímatel písemně nevyzve v této době nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednán na tutéž dobu, na jakou byl ujednán dříve. Dále je založeno potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 25. 11. 2015 na určitou dobu 12 měsíců, a to do 30. 11. 2016. Dále je založena výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 s příloženou dodejkou s datem uložení zásilky 17. 2. 2017 a osobním převzetím žalobkyní až dne 4. 3. 2017. V odpovědi Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Ostrava-Jih, úřadu městského obvodu, vedoucí odboru bytového a ostatního hospodářství ze dne 6. 3. 2017 v rámci součinnosti pro úřad práce, oddělení SSP a dávek pěstounské péče Moravská Ostrava mimo jiné uvedeno, že o neprodloužení nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014 rozhodla rada městského obvodu Ostrava - Jih usnesením č. 4184/100 ze dne 9. 2. 2017, nájemní vztah tak zanikl dnem 30. 11. 2016 a s účinností ode dne 1. 12. 2016 jmenovaná v bytě bydlí bez právního důvodu.
7. Dále soud u jednání provedl důkaz rozhodnutími soudů o povinnosti žalobkyně vyklidit byt č. X nacházející se ve 3. podlaží stavby - objektu k bydlení s číslem popisným X, na pozemku parcelní č. st. X, adresní místo A. X, O., konkrétně Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017 čj. 61 C 120/2017-213 a Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018 čj. 71 Co 71/2018-285. Z uvedených rozhodnutí se podává, že soudy dospěly k závěru, že nájemní vztah skončil uplynutím sjednané doby nájmu a další užívání předmětného bytu bylo bez právního titulu.

8. Podle ust. § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi *nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl*
- a) příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24), nebo*
- b) příjem společně posuzovaných osob zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí společně posuzovaných osob (§ 24);*
- právní titul k užívání bytu je přitom nezbytné prokázat písemným dokladem, přičemž předložení čestného prohlášení k tomuto účelu nestačí.*
9. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, když nepřisvědčil žádné z žalobních námitek žalobkyně, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí. Jak uvedeno v odst. 8 tohoto rozhodnutí základní podmínkou pro úvahu nároku na předmětnou dávku je v zákoně definovaný vztah k bytu. V souzené věci je tak rozhodující skutečnost, že žalobkyně nebyla k podání žádosti již nájemkyní uvedeného bytu, o čemž soud s ohledem na výsledek dokazování, nemá pochyb. Nebyla-li žalobkyně již nájemkyní bytu a ani nesvědčil jiný právní důvod k užívání předmětného bytu, který vyžaduje § 33 odst. 1 zákona o hmotné nouzi, nemá nárok na doplatek na bydlení. Toto nemůže zvrátit ani žalobkyní předložené potvrzení o trvání nájemního poměru, vydané vedoucí odboru bytového a ostatního hospodářství Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Ostrava-Jih ze dne 23. 11. 2016 o obsahu, že nájemní smlouva je uzavřena na dobu určitou na 12 měsíců, a to do 30. 11. 2017. Je nesporné, že obsah tohoto potvrzení byl aktuální jen k datu svého vydání a neodpovídá následujícímu stavu, neboť k prodloužení nájemního vztahu do uvedeného data nedošlo, jak vyplývá jednak ze sdělení vedoucí odboru bytového a ostatního hospodářství Statutárního města Ostrava, Městského obvodu Ostrava-Jih, úřadu městského obvodu ze dne 6. 3. 2017 sdělené v rámci součinnosti a jednak z obsahu obou soudních rozhodnutí o povinnosti vyklidit předmětný byt; žalobkyně nemůže právo na doplatek na bydlení postavit na pouhém potvrzení o nepravdivém obsahu.
10. Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žaloba byla zamítnuta podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
11. Soud již nerozhodoval o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, neboť žalobkyně již byla osvobozena od soudních poplatků usnesením ze dne 20. 12. 2017 č. j. 20 Ad 48/2017-34. Pokud se týká opakované žádosti o ustanovení advokáta, ani o tomto návrhu soud znovu nerozhodoval, neboť o žádosti o ustanovení advokáta rovněž rozhodl právě citovaným usnesením ve výroku II, když návrh zamítl. Žalobkyně v nové žádosti neuvedla žádný jiný důvod svědčící pro potřebu ustanovení zástupce, proto soud se již tímto návrhem nezabýval s odkazem na ustálenou judikaturu správních soudů, např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008 čj. 3 Ads 43/2007-150.

12. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 a 2 tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť úspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 25. července 2018

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně